

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Feria q[ui]nta post d[omi]nicam prima[m] Quadragesime. Textus
eua[n]ge. Joa[n]. viij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Feria. v. post

lunt peccasse actualit: s; tenet d' Chryf. z oes alios doctores scos q' ea tenet nullo discrepate fuisse in originali pcepta: z privilegii chri. s. q' solus sit sine pcto pceptus: ex q'da fatua deuotione voluit attribuere v' g'nti. Restat g' vt supueniat aliq' dicentes: q' fuerit de spu sco pcepta. Hoc em videt seq' ad illud. q' de chro dr b'ns Amb. vt refert Aug. iij. li. p'ra Julia. Ch'is no alit potuit exps esse de fieri: nisi exps fuerit illi' pceptiois qua comitio v'ri z m'ieris opat. Hec ille. (Dixit aut ei q'dam) no ex simplicitate loqu' do fm Hiero. sed insidiado: volens expr'i si spuale exercit'u p'dicatio/ nis p'pter affectu carnale infrumperet. (Ecce m' tua z fra. tui so. st'at q'rentes te.) Sz st'ati ch'is illu cofurauit. Un se q' (Et tpe rndens dicit' sibi ait. Que est mat' mea: z q' s' fr'es mei.) Sic aut' dr Hila. In his v'bis no e fastidiose de m're sua sensisse existimadus: de q' r'ant' tam in cruce post' habuit cura: imo si voluisset negare m'rez: vt ait Chry. tuc negass' qm iudei exprobrabat ei de matre diceres Mar'c. c. vj. Non e est fa/ ber z Mar'c fil' : Nihil g' aliud voluit dicere fm Hiero. nisi q' sp'ualia carnalib' p'ferbat. Un subdit. (z excedes manu in discipulos suos dicit. Ecce mater mea z fr'es mei) q. d. No cogito: sed deuotio m'hi reddit aliquem p'inguu. Un subdit (q'cuq' em fecerit voluntate p'is mei q' in cel' est: tpe) p' charitate z amore (me' frat' z soroz' z m' est.) Est aut' notadu circa ista q' aliqs efficit m' i vel frater v' soroz' chri duplr. Vno mo faciedo dei voluntate ingru q'libet eoz diligit affectu frat'nal/ vel sorozio/ vel mat'no. Et alio mo habedo eandem natu re coformitate eu eo: p'pter qd ch'is ho/ mines fr'es suos vocat dices. Narrabo nome tuu fr'ib' meis in psalmo. Sed qz is q' est frat' pmo mo int' hoies/ est etia scdo mo: non ecduerso: ideo simplr frat' dr. Vtraq' aut' frat'ntas sil' tuncra de/ ber nobis p'bere fiducia in iudicio: iu/ pra illud Bern. ad ch'im. Puto qz ia me spernere non poteris: os ex ossibus meis: z caro de carne mea. Un in iudicio

demonos videbunt eum vt iudicem p'ntentes: angeli vt d'ni possident' : nos vt deum creantem: vt d'ni z regē gubernantē: vt redemptorē redimentē: vt frēm de nro sanguine descendē. P'ced' bibit etiam magnā felicitatē in regno. In signū cui' Joseph Beniamin fratri suo ex p're p'is z m'ris dedit p're d'uplicem. Ben. xliij. Angeli em sunt fr'es chri ex p're p'is celestis solū/ a quo ima g'ne habēt dei. Nos aut' etiā ex p're m'ris. Ideo dabit nobis refectionē intel lectus in deitate: z sensuū in humanitate. sed angelis non dabit scdm. In hac p're tangit Chryf. documentū dicens. Dulce mulieres beatificauere sanctā v'g'nez illam z eius v'terū: z optauerūt fieri tales m'ies. Quid est igit' q' prob' beat: Ecce laram cōstituit vobis v'iam. Et lz nō mulierib' solū: sed z v'ris fieri m'iem dei. Hec ille.

Feria quinta post dñicam
primā Quadragesime.
Textus euāgē. Joā. viij.

O Jcebat Iesus ad eos q' crediderunt ei iudeos: Si vos manseritis in simone meo: vere discipuli mei eritis. Et cognoscetis veritatem: z veritas liberabit vos. Responderūt ei. Semē Abrae sumus: z nemini futuim' v'nc' Quō tu dicitis: liberi erit' : Respōdit eis Iesus. Amē amē dico vobis: qz ois q' facit pctm suus est pcti: Seruus aut' nō manet in domo in eternū: fili' manet in eternū. Si g' filius vos liberauerit: vere liberi erit' : Scio: qz filij Abrae estis: Sed q'ritis me iterficere: qz f'mo meus nō capit i vobis: Ego qd vidi apud p'iem meū loquor: z vos que vt distis apud p'iem v'rm facit'is. Responderūt z dixerūt ei. Da

Dominicā .i. Quadragesime

ter noster Abraā ē. Dixit eis iesus. Si filij Abrae estis: opera abrae facite. Nūcāt qritz me in terficere: boiem q veritatē locutus sum vobis quā audiui a dō hoc Abraam nō fecit. Vos facitis opa patris vestri. Dixerunt itaqz ei. Mos ex fornicatiōe nō sumus nati: vnū patrē habem⁹ deū. Dixit ergo eis Iesus. Si deus pater vester esset diligere tis vtiqz me. Ego enim ex deo processi ⁊ veni. Neqz em a me ipso veni: sed ille me misit: quare loquelā meā nō cognoscitis: Quia non potestis audire sermōnē meū. Vos ex p̄e diabolo estis. et desideria patris vestri vultis facere. Ille homicida errat ab initio et in veritate non stetit: quia non est veritas in eo. Cum loquit mendacis ex p̄e: is loquit: quia mēdax est et pater eius. Ego autē qz veritatem dico non creditis mihi.

Dicebat iesus ad eos q crediderūt et iudeos rē. Jo. viij. In p̄ri euāgelio rāgunt tria p̄cta: q sunt Da gistrālis admonitio. Curialis rep̄bētio. Finalis obiurgatio. Quātū ad p̄mz: chīs aliqz iudeos credētes i eū: ⁊ se tāqz discipulos eū: qdāmō gerētes magistrālis seu pat̄nalis admonitio: vltarēt i p̄tate seu i vera fide. Vbi aduertēdū est q chīs mlta docuerat i rēplo die qdā: ⁊ mlti crediderūt ei. (Dicebat q iesus ad eos q crediderūt et iudeos) q im p̄fecte crediderāt: fm Lhryf. ⁊ p̄firmatōe idigebāt (si vos manserit⁹ i smone meo). i. i fide quā ex meo smone p̄cepti sūt: ita q neqz fallacijs hoim: neqz tentatiōibz demonū ide moueam. Prīmo (vere discipuli mei erit⁹) Perfectū discipulū faciūt tria: s; sc̄m Tho. sup Joā.

sc; Preparatio vl bona dispositio ad p̄cipiēdū p̄ba mḡi. ⁊ Assensus ad credēdū. ⁊ Stabilitas ad retinēdū seu p̄scue randū i doctrina mḡi: ita. s. q n̄ facilis oī v̄to flectat. (Et) Sc̄do (cogitētes veritatē). i. meipm q sum veritas: fm glo. Vel p̄tate quā p̄ fide tenet⁹: fm Aug. qz q nūc credim⁹ i via: vlturi sum⁹ i patriā. Vlt fm s. Tho. cognoscetis p̄tate mee doctrine q mltis videt⁹ obscura: et mee gr̄e: que gr̄a dicit⁹ p̄tate cōparatue ad figuras: ⁊ mee efnitatē. Juxta illud Ps. In eternū dñe p̄manet p̄bū tuū: i generatiōe et generatiōe p̄tate tua q mltis videt⁹ obscura. (Et) Tertio (p̄tate liberabit vos) Prīo a terrore. Sc̄do a peccō fm Tho. ⁊ Tertio a morte ⁊ corū ruptibilitate ⁊ mutabilitate fm Aug. ⁊ h̄ in q̄ntū ad patriā finalit̄ ducit. Dic̄ aut̄ sc̄tus Tho. q liberare h̄ nō importat ereptionē a quacūqz angustia pur sonat in latino: sed est liberū facere. Et h̄ a tribz. s. Ab errore: p̄ p̄tate doctrine. ⁊ A future peccō p̄ p̄tate gr̄e. ⁊ A corū ruptioe p̄ p̄tatem eternitatē. Dec̄ ille. Quia eternitas dic̄ p̄tate: qz q̄ntū aliqz qd p̄cipat de efnitate: tantū p̄cipat de entitate siue existētia: ⁊ p̄seq̄nt tantū d̄ p̄tate. Insinuat autē chīs eos sine doctrina carere noticiā p̄tate: et libertatē honore: de qb; tamē se p̄cipue iactabāt. Erāt em serui peccōz: ⁊ etiā i legē nō habebant p̄tate: sed figuram. Vlt fm Lhryf. p̄uententi⁹ fuisset eos p̄turbat̄ r̄icū dixit. Cognoscer⁹ p̄tate: q̄si tunc nō cognoscerēt: qz cū dixit. Veritas liberabit vos. Nō nō fecerūt: qz plus de minoribz curabāt. i. de mūdana future quā solā nouerāt: qz de ignozādo veritate. Vn̄ irati vl̄ idignati (Riderūt et iudei) illi. s. q p̄us crediderāt fm Lhryf. vel fm Aug. aliqz de turba q nondū crediderāt (Sēmē Abrae sum⁹) Est autē norandū fm Lhryf. q q̄ in se nihil h̄nt p̄claz: de parentibz gloriānt. Unde iste sunt gloriatiōes iudeoz: semen Abrae sum⁹: israelite sumus: ⁊ hmōi. His autē similes sūt q in antec̄ gloriānt de nobilitate parentū: ⁊ in se sunt viles. (Et ne minist̄ seruū sum⁹ vnqz) Et in h̄ ostendūt n̄ iij

Feria quinta post

fm sc̄m Tho. se esse hebetes et rudes. q̄ dicit̄ d̄ fuit̄ sp̄ual̄ itelligit̄ d̄ carnal̄: z medaces: q̄ serū erāt romanor̄. Aug. Sed̄z hui⁹ t̄p̄is liberrate: quōd ve r̄ū dicit̄: Joseph nō ē venūdat⁹. Pro p̄bete sc̄ri nō sūt i captiuitatē ducti. Ingrati q̄dē q̄ d̄s vob̄ assidue imputat: q̄ vos de domo fuit̄z liberauerit si ne m̄ini fuit̄z: Vos aut̄ q̄ loq̄m̄ni quōd tributa soluebat̄ rom̄is: si nemini ser uisist̄: Hec ille. (Quōd ḡ tu dicit̄: libe ri eritis: R̄ndit̄ eis se sus) ondes q̄ nō d̄ carnal̄ s̄z de sp̄ual̄ loq̄bat̄ fuit̄z a q̄ n̄ n̄li p̄ ip̄z poterāt liberari. (Amē amen dico vob̄) fm̄ Aug. est̄ q̄ iuramētū iste loq̄ndi mod⁹. Amē em̄ vt̄ ait̄ hebraicū est̄: z̄ interprāt̄: vere vel fiat̄: s̄z neq̄ gre cus neq̄ latin⁹ iterpres ē ausus iterpra ri: vt̄ honorē haberet̄ vel amero secreti. Nō t̄n̄ ē iuramētū: q̄z ch̄is nō ita frequē tasset̄ talē modū loq̄ndi. Seminat̄ autē ad maiorē animi excitationē: (q̄z ois q̄ fac̄ p̄ct̄m) .i. q̄ comittit̄ v̄l omittit̄: quia om̄ssio ad com̄ssioez̄ reducit̄: (suus est̄ p̄ct̄i) Seru⁹ at̄ z̄ liber differit̄ fm̄ p̄m q̄z liber mouet̄ motu p̄p̄o: fu⁹ aut̄ alie no. Quōd ḡ hō d̄i fuus p̄ct̄i: cū post̄ p̄m̄ adhuc habeat̄ libez̄ arbitriū z̄ motū p̄ p̄tū: Ad h̄ d̄r̄ s̄a. Tho. vbi s̄. q̄ h̄ ē p̄p̄ duo. P̄rio: q̄z hō peccās nō mouet̄ mo tu p̄p̄o hois inq̄ntū hō ē. i. rec̄t̄ rōne. sed̄ motu alieno. i. sensualitatis: z̄ q̄nto m̄in⁹ q̄s motu rōnis p̄cipat̄: tāto ma ḡis est̄ seru⁹ p̄ct̄i. Sec̄do: q̄z admissio pec caro hō n̄ p̄t̄ se a p̄ct̄o libare: nisi p̄ auri lū gre: iō q̄ ad h̄ nō ē libez̄ arbitriū (fu⁹ aut̄ sp̄ual̄) .i. p̄ct̄o: nō manet̄. i. nō habz̄ sus manēdi i domo. i. in eccl̄ia vel in so cietate sc̄roz̄: fm̄ sc̄m Tho. et̄ alios (in eternū) z̄si alt̄q̄ ibi s̄t̄ ad t̄p̄s v̄n̄ tandē sine veste nuptial̄ deph̄sus i tenebras exst̄oz̄es recludit̄ (Fili⁹ aut̄ natural̄) .i. ch̄is (manet̄) .i. h̄z̄ sus manēdi tanq̄m̄ d̄ns oim̄ (in eternū) q̄z sine p̄ct̄o est̄: z̄ p̄ se q̄nt̄ p̄t̄ t̄p̄e sol⁹ alios a p̄ct̄o libare (si ḡ vos fili⁹ liberauerit: vere libert̄ erit⁹) Aug. de verbis d̄ni. Nō a barbar̄: s̄z a diabo lo: nō a corp̄is captiuitate: sed̄ ab anime iniquitate. Hec ille. In hac parte ē do cumētū in sensu litterali: q̄d̄ tangit̄ Au gu. dicit̄: O miserabil̄ p̄ct̄i fuit̄: Ser uis hois alt̄q̄ sui d̄ni dur⁹ imp̄is fact̄ gar⁹ fugiēdo reuēdit̄: fu⁹ p̄ct̄i q̄ fugit̄: seq̄t̄ em̄ hūc q̄cūq̄ fugerit̄. P̄ct̄m ei q̄d̄ fac̄ itus ē: volūtas trāsire: p̄ct̄m n̄ trāsire. Prieterit̄ q̄d̄ delectabat̄: remāsit̄ q̄d̄ pu gnat̄. Hec ille. Et̄ itelligit̄ q̄ p̄ct̄m ma ḡ ner q̄ ad reatū pene transeūte actu q̄ est̄ p̄ct̄m: z̄ manet̄ q̄ ad effectū q̄ ē deordia r̄io z̄ mala inclinatio v̄riū aie: et̄ v̄mis ac remorsus p̄ct̄is. Iuxta illud Augu. Iussisti d̄ne z̄ ita ē. vt̄ sib̄ip̄i s̄t̄ pena i Quātū ad sc̄m̄ (ordinat⁹ anim⁹) sc̄idū ē: q̄z forte isti potuissent dicere nos sine p̄ct̄o sum⁹: iō n̄ sum⁹ fuit̄ sp̄ual̄ fuit̄z. h̄ ch̄is vult̄ excludere. T̄n̄ cur alit̄ z̄ gratiose eos reprehēdit̄: ondes q̄ p̄ct̄oz̄es erāt: iō d̄i. (Sc̄io q̄ fili⁹ Abrae est⁹) Aug. Carnis origie: n̄ cordis fide. d̄i s̄dit̄ (s̄z q̄rit̄ me) inocētē (inficere) insulse: z̄ iō fuit̄ est⁹ p̄ct̄i. S̄z quōd crede b̄ar i eū: si eū volebat̄ occidere: R̄ndit̄ Ch̄ryf. q̄ erant ex p̄ct̄is facti p̄ct̄i. V̄l vt̄ d̄r̄ Aug. ch̄is m̄ltitudinē loq̄bat̄ in q̄ erāt q̄d̄ā credēs z̄ q̄d̄ā nō: q̄ ista p̄ petrarē cogitab̄r. Et̄ cā subdit̄ (q̄z fmo me⁹ nō capit̄ in vob̄) .i. nō capit̄. Augu. .i. nō capit̄ in cor̄ vest̄z: q̄ n̄ recipit̄ a cor̄ de v̄o. Sic em̄ ē sermo d̄i fidelib̄: tan q̄ p̄ sc̄i ha nus: r̄uc capit̄ q̄n̄ capit̄. Nec sic iniuria ill̄ q̄ capit̄. Ad salurē q̄ppe nō ad p̄nitiē captiunt̄. Hec ille. V̄l nō capit̄ fm̄ s̄. Tho. .i. nō p̄gruit̄. Iuxta illud Lu. xij. Nō capit̄ p̄ham p̄re extra hierlm̄. Et̄ cā hui⁹ fm̄ Ch̄ryf. erat̄ alti tudo doct̄rie quā illi tāq̄m̄ rudes capere poterāt. z̄ ex h̄ tāq̄m̄ blasphemū volebat̄ occidere illū. S̄z q̄z potuissent dicere: tu ista finxisti q̄ p̄dicas: seq̄ ut̄ (Ego q̄d̄ vidi ap̄d̄ patrē meū) .i. deū p̄rez: q̄ filio d̄em̄ noticiā cōcauit̄ an̄ secl̄a (loq̄r) V̄l n̄ solū audita: s̄z ēt̄ v̄sa loq̄r (z̄ vos q̄d̄ vidi ap̄d̄ patrē v̄m) .i. diabolū: quē t̄n̄ n̄ derūt̄ ocl̄o fidel̄ z̄ exp̄ct̄ia recte ēt̄ oim̄ iusticiā: cū sp̄ illū p̄p̄m̄ puocauerit ad sc̄roz̄ i secutionē (fact⁹) .i. volūtare: fact̄ Ch̄ryf. alta ira habet̄ (Et̄ vos q̄ vidi apud patrē facite) .i. seruare legē z̄ p̄

dñicam. i. Quadra.

pheraꝝ monita q̄ p̄ eos d̄s est locut⁹: et p̄ eos vos audistis a d̄o. Sꝫ p̄ma lra magis p̄sonat se q̄ntib⁹: cū d̄r (Rūderit ⁊ d̄r terit ei) Q̄z em̄ dñs eos arguerat q̄ faceret mala opa p̄ris sui: itelligēs de diabolo. Ipi fm̄ Augu. iterato gl̄iant de p̄re abraā: vt̄ inducat̄ eū ad aliqd̄ d̄m abraā: ⁊ p̄r habeāt occasionē faciedī qd̄ cogitabāt. Un̄ d̄cūt (P̄r nr̄ abraā est) q. d. Quid̄ vis dicere de illo: Sed t̄pe laudauit abraā: ⁊ oñdit̄ illos esse de genere d̄i. (Si filiū abrae estis: opa abrae facite) q. d. Nō estis filiū abrae: n̄c neq; opa ei⁹ facit̄. qz̄ illa fm̄ Chryf. fuerūt: fides/obediētia/ mansuetudo. Utra aut̄ sunt: Infidelitas: impietas: et crudelitas. Nō tenemur at̄ f̄s. Tho. facere oīa opa abrae fm̄ sp̄m̄ opis: q̄a dixit̄ p̄les vxores: sed fm̄ radicē operū ei⁹: q̄ est charitas/ ex q̄ oīa fecit̄: oīa debemus imitari. Sꝫ p̄ra: qz̄ sup̄ dixit̄: (scio qz̄ filiū r̄c.) Ad h̄ d̄r p̄mo fm̄ Augu. q̄ id̄ qd̄ sup̄ dñs affirmauit de carnal̄ ppagine: h̄ negat̄: ex q̄ oīa fecit̄: q̄ est p̄ imitatorē: fm̄ quā istī nō erant abrae filiū. Dicit̄ sc̄do q̄ fm̄ Origē. in greco d̄r: q̄ semē abrae est̄. Semē autē vt̄ idē d̄r: est qd̄ imperfectū habēs naturā gñantis solū in portēta: fili⁹ autē ē qd̄ p̄fectū habēs illā in actu. Erāt ḡ semē abrae: qz̄ aliquat̄ retinebāt aliquā rōnē eorū q̄ d̄s iuderat abrae. Credebāt em̄ ex abraā p̄cessur̄ semē benedictiōis. Sed nō erāt filiū q̄ nō puenerāt ad p̄fectā similitudinē ei⁹. Nam habētes ip̄m bñd̄ictiōis semē ante oculos/ illud nō agnoscebāt (Nūc aut̄ q̄rit̄s me inficere hominē) qd̄ ideo fm̄ s. Tho. d̄r ⁊ nō filiū dei. qz̄ si cognouissent/ nunq̄ dñm ḡlle crucifixissent. Et ne d̄icat̄ q̄ hoc meruerat sequi (Qui p̄ratē locut⁹ sup̄ vob) hanc. s. p̄ratē fm̄ Chryf. q̄ esset p̄r̄ eḡ l̄s: p̄pter quā voluerit̄ occidere illū (quā auduit̄ a deo) p̄sciam̄ inditā ⁊ brām in q̄tum hō sum: ⁊ p̄ diuinā quā inq̄tum d̄s accept̄ a p̄re coicante mihi illā. Hoc em̄ acc̄tpe metaphorice est̄ audire. Ex his p̄r̄ q̄ dñs pro p̄rate docēda sit̄ passus. Duo enim docuit̄ ex quib⁹ istī sunt mort̄: sc̄z suam deitātē. Unde. Joan. y.

d̄r: q̄ voluerūt eū inficere: qz̄ p̄rem suū dicebat̄ deū: ⁊ inq̄ratē scribar̄ ⁊ phariseor̄ quā acrit̄ reprehēdebat̄ (h̄ abraam nō fecit̄) qz̄ nūq̄ occidere q̄sult̄ inocērem: nisi deo iubēte vt̄ imolaret̄ Isaac. (Vos facit̄ opa p̄ris vestri). i. diaboli quē tacet̄ rōe p̄dicata. In hac pre est̄ documētū l̄rale: q̄ si volum⁹ p̄uentre ad s̄m̄ nū abrae. i. vitā etnā. debem⁹ esse ei⁹ si iij̄ imitādo p̄utes ei⁹. q̄s Amb. lib. de offi. enarrat̄ d̄i. abraā fide p̄mus: iustit̄ia p̄cipuus: in p̄lio strenu⁹: in victoriā nō auar⁹: domi hospitā: vxori sedulus. Hec ille. Est ⁊ aliō morale. s. q̄ vult̄ esse magn⁹ corā deo/ sit̄ puus corā se: ⁊ ecōuerso. In cui⁹ signū istī d̄r̄t̄ se habere libertatē p̄pagatiōis q̄ est̄ ex p̄re l̄bero/ dicētes abraā p̄rem suū: ⁊ libertatem que causat̄ ex animi p̄tute: cū d̄r̄t̄. (Memini futurum vnq̄) q̄ d̄c̄t̄ h̄ esse rōe sue magnim̄itātē ⁊ p̄tutis: ⁊ libertatē diuine filiat̄ōis ⁊ adoptiōis dicētes. (Unū p̄rem habem⁹ deū) sed oñdit̄ ch̄is nullā h̄az eos h̄c. Nō qd̄ez p̄mā: qz̄ ab abraā degenerauerāt/ n̄ imitādo opa ei⁹. Nā ille dei p̄cepto voluit̄ filiū imolare. ⁊ istī p̄ra dei p̄ceptū ch̄i stū occidere. Ille obediuit̄ dicēti. Egredere r̄c. Gen. xij. istī nō capiebāt̄ p̄bum ch̄i: nec ab eo capiebant̄. Ille credidit̄ deo dicēti. Semini tuo dabo trā hanc. Gen. xij. istī ch̄im p̄ratē dicentes occid̄ere volebant̄. Nec sc̄dam. qz̄ erant̄ sui p̄ci. Nec tertiā. qz̄ diligēt̄ filiū dei: si deus esset̄ p̄r̄ eor̄. Un̄ qd̄dam sc̄r̄s pat̄ requisitus quō esset̄ orandū: paupes inq̄ me docuerūt̄ qui elemosynā perentes: non robur sed plagas ⁊ infirmitates p̄tendunt. quasi diceret̄. Qui aliqd̄ vult̄ obrinere a deo: coram eo recognoscat ⁊ confiteat̄ infirma sua.

Quantū ad tr̄iū postq̄ vidit̄ dñs: q̄ sua curial̄ reprehensio nō p̄desset: final̄ fort⁹ adhibuit̄ medicamē. i. aprā oburgatorē. Dicit̄ ḡ (Nos ex fornicatione) id est̄ idolatria/ seu ex pentib⁹ idolatriis fm̄ Augu. (non sumus nati) Jam em̄ intelligunt̄ q̄ ch̄us de carnali generatiōe non loquit̄. (Unū p̄rem habem⁹ deū) Ubi fm̄ Chryf. admirāda est̄ in liij

Feria. v. post

deoz stulticia. Nā ipi dicūt deū suū pa
 trē eē. z qñ chīs idē vult de se dicere: vo
 lūt eū tāq̄ blasphemū lapidare. Dicūt
 aut̄ deū suū esse p̄em fm aliq̄s: vt p̄u
 cēt cū ad aliqd̄ vdm̄ d̄ deū: z p̄ter occi
 dāt. (Dic̄ ḡ eis Iesus. Sī d̄s p̄r v̄r eēt)
 p̄ gr̄am adopr̄iōis (diligeret̄ v̄r q̄ me)
 q̄ signū infallibile talis filiārōis ē cha
 ritatiua dilectio ad p̄m̄: z m̄ro maḡ
 ad v̄r deū: cuiusmōi erat chīs (Ego ei
 ex deo) p̄re (p̄cessi) per etnā ḡnārōez in
 idēitate nature z distinctiōe p̄sone (z
 veni) p̄ r̄palez incarnatōez fm Augu.
 (Necq̄ em̄ a me ip̄o veni) p̄p̄ia. s. z sin
 gulari auct̄e: q̄ in ḡrū d̄us nō sum sine
 genitore z mittēte: z in ḡrū hō/ nō sum
 sine mittēte. Est aut̄ aduertēdū ex do
 ctrina s. Tho. j. di. xliij. q̄ ad missiōez
 r̄pale d̄iue p̄sone duo requirunt: Primū
 scz q̄ p̄sone missa sit ab aliq̄. ideo p̄r vel
 trinitas nō mittit. Sedm̄ q̄ p̄ nouū ef
 fectū sit in creatura. Ad h̄ aut̄ q̄ vna p̄
 sone mittat aliam/ nō op̄z q̄ sit p̄ncipiū
 ei: s̄z sufficit q̄ sit cā illi effectū fm quē
 sit missio. Et iō eadē p̄sone p̄r se ip̄am
 mittere: dūmodo sit ab alio. Filii ḡ dei
 misit se z venit: sed nō venit a se ip̄o: id
 est p̄p̄ia auct̄e q̄ n̄ nullū eū miserit: s̄z au
 ct̄itate sua: z p̄is: et sp̄ū sc̄i. q̄z tota
 trinitas op̄ata est illū effectū fm quem
 venit. i. incarnatōe: z vltra h̄ p̄r spec̄
 aliter est ei p̄ncipiū essendi. Sed q̄z p̄
 tuisent dicere: nos non credim̄ q̄ s̄s a
 deo missus. q̄z h̄ nō p̄bas: oñdit q̄ ex do
 ctrina potuisent eū coḡscere di. (Qua
 rel̄ q̄lam meā nō coḡscitis: .i. modū/
 z efficac̄ā/ z rōnabilitatē doct̄rie mee.
 Non em̄ doceo nisi cōsona rōnē z bone
 stati z p̄phetis: z q̄ dico/ mirac̄lis z p̄d̄
 ḡis affirmo: s̄z vos nō aduertit̄ (quia
 nō potest̄ audire) i. scrutari/ examina
 re/ z cōferre ad dicta p̄phaz (f̄monem
 meū) ex odio z sup̄bia et mala volūta
 te. Vel fm Aug. q̄z nō vultis corrigi in
 p̄ra normā mei f̄monis: ideo illū audire
 nō potest̄. Cōsequē aut̄ eos acrit̄ incre
 pat di. (Vos ex p̄re diabolo est̄) p̄ imi
 tationē/ nō originē: z existimauer̄ ma
 nichet: d̄ q̄z op̄ione hoc solū nūc dico q̄
 credider̄ deū esse cōditōrē inuisibilū:
 diaboli p̄o visibilū. Nam sequit̄ (E
 desideria p̄is v̄r vultis facere) z h̄ est
 v̄r erāt filij diaboli: vt d̄r Aug. (ille ho
 micida erat ab initio) creatiōis mun
 di: ex quo fuit homo qui posset occidi.
 Homicida inq̄ nō ferro: s̄z p̄bo. vt ait
 Aug. Et nō solū Adā: sed z totū gen
 hūanū ad mortē p̄durit. vt d̄r Orig. (z
 in p̄itate nō sterit) Eū ei sic d̄r s. Tho.
 p̄itas sit duplex. s. oris: vt cū vera d̄r.
 z op̄is: vt cū f̄iūr zgruet̄a nature op̄an
 tis. iuxta illd̄ Jo. ij. Qui facit p̄itatez
 venit ad lucē. Diabolus nō sterit in p̄ma:
 q̄z meritis est di. Eritis sic vij Gen. ij
 neq̄z etiā in sc̄da. q̄z nō suauit ordinem
 sue nature a deo p̄firū: vt. s. esset p̄ hū
 litatē z reuerentiā subdit̄ deo: z ab eo
 gl̄iaz z b̄ndictiōe suā b̄ret. Et nota s̄z
 eundē q̄ diaboli nō sterisse in p̄itate/
 dupl̄r intelligit̄. Vno mō: q̄z nūq̄ fuit
 in p̄itate op̄is/ aut or̄. Et h̄ p̄mo: q̄z na
 turāl̄ est malus. q̄d est mani cheoz error
 De em̄ fecit celū z trā/mare z oia q̄ in
 eis sūt. vt d̄r ps̄. Dis aut̄ creatura dei
 bona est. j. Tim. iij. Ut sc̄d o. q̄z vt alij
 dixerūt licz nō natura/ sed volūtare sit
 malus: tū sp̄ fuit malus: q̄z in p̄mo instā
 ti peccauit. Et h̄ etiā vt d̄r s. Tho. alij
 bi putat̄ hereticū. rō est: q̄z op̄atio q̄ cō
 sequit̄ rem/ in p̄mo ei instāti attribuit̄
 factorū. sicut mor̄ ignis sursum ḡi anti
 ignē. d̄s ḡ esset cā p̄eti. Alio mō intelli
 git̄. q̄z fuit q̄dē aliq̄n in ea/ sed nō p̄mā
 sit: q̄z in p̄mo instāti sui eē h̄it̄ rectitu
 dinē salte naturalē: sed post mortā sta
 tim declinauit ab ea p̄ p̄m̄. De h̄ vide
 j. p. q. lxxij. Sūt em̄ circa h̄ m̄re z sub
 tiles disputationes z op̄iones in sacra
 theologia: sed planis: z iudicio meo ve
 rior est q̄ in p̄mo instāti sui eē h̄it̄ opa
 r̄iōe naturalē: q̄z se coḡiust z amauit et
 deū vt p̄ncipiū boni natural. q̄ op̄atio
 fuit q̄dē meritoria: q̄z fuit associata gr̄a
 sed nō p̄fecte: q̄z nō fuit libera. In sc̄do
 p̄o peccauit: z boni meruer̄. In tertio
 aut̄ illi fuerunt in gl̄ia: z isti in miseria.
 Nec est h̄ q̄ s. Tho. videt̄ dicere z d̄r
 q̄ si malus angelus nō peccasset in sc̄do in
 stanti: in eo accepisset britudinē quā me
 ruerat in p̄mo. z p̄ter videt̄ velle q̄ illi

dñicam. I. Quadra.

lud meritū p̄mi instanti fuit p̄fectū: q̄a
 incedit q̄ in sc̄do instāri eam accepisset
 in sua d̄spōne necessaria et ifallibilī. i.
 i merito p̄fecto q̄d habuisset r̄c. Et t̄o
 sequit̄. (Et p̄t̄as in eo nō est) q. d. nō
 d̄r nō stare: q̄ vacillet z dubitet: nō ra/
 men totalit̄ auertat a p̄t̄are: sed q̄ sp̄o
 re z totalit̄ auersus est. Est t̄n̄ i eo aliq̄
 p̄t̄as sic z aliq̄ natura: s̄z nō est in eo p̄t̄
 ras oris q̄rū ad suā int̄tōne. q̄ zll̄ al̄
 q̄n̄ p̄t̄are d̄r: t̄n̄ incedit t̄ādē fallere: nec
 opis: q̄ om̄e opus est? est malū. i. ad ma
 lū sine ordinariū. Uel hoc d̄r ad ostēden/
 dū q̄ nō solū cecidit: sed etiā q̄ nō surre
 xit vel penituit. Et q̄ nō h̄z in se p̄t̄are
 opis: etiā caret p̄t̄are oris q̄rū ē in se.
 T̄o subdit̄. (Cū loquit̄ mēdaciū ex p̄ri
 is loquit̄) Ubi aduertēdū fm̄ s. Tho.
 q̄ solus de? est ip̄a p̄t̄as z sapia essentī
 aliter: om̄is aut̄ p̄t̄as z sapia creature
 est p̄t̄icipata ex p̄ma. Ideo sol? d̄s dicit̄
 p̄t̄are ex p̄rijs. ois aut̄ creatura ex p̄t̄
 cipatione diuine p̄t̄atis: p̄t̄are cogno
 scit̄ z loquit̄. ex p̄rijs aut̄ loquit̄ menda
 ciū. vñ Om̄is hō mendax: vr̄ d̄r ps. sc̄z
 ex se/ seu ex p̄rijs. Licet aut̄ hō sp̄ dicat
 mendaciū cū loq̄t̄ ex p̄rijs: t̄n̄ eōuerso
 vr̄ d̄r s. Tho. cū d̄r mendaciū nō d̄r illd̄
 ex p̄rijs: sed aliq̄n̄ h̄ ab alio accipit̄. i.
 ex diaboli suggestionē. Uñ loq̄ menda
 ciū ex p̄rijs attribuit̄ diabolo p̄ncipalit̄
 ter: q̄ fuit̄ p̄mus mēdax. oēs aut̄ aliq̄ lo
 quunt̄ mendaciū vel ei? suggestionē/ vñ
 eius imitatioē. (Q̄ mendax est) sc̄z q̄
 ad se (z pater) . i. inuētor vel suggestor
 (eius) sc̄z mēdaciū q̄ ad alios. Vñ
 chei aut̄ teste s. Tho. h̄ male intelligē/
 tes z credētes diaboli p̄tem esse mēda
 cis. i. diaboli: ponūt̄ demonū ad inuēcē
 gnationē. Sed intelligēdū est inq̄r p̄
 eius. i. mēdaciū fut̄. Nō em̄ ois q̄ mentit̄
 est mēdaciū p̄r: fm̄ Aug. sed diaboli? est
 eius p̄r: q̄ p̄mo illd̄ inuenit̄. Et q̄ sup̄
 onderat̄ eos filios esse diaboli/ inq̄ruz
 erat̄ homicida. ostēdit̄ nūc idē iq̄rū erat̄
 mēdax: cū subdit̄. (Ego aut̄ q̄ p̄t̄arem
 dico vob̄ / nō creditis mibi) q. d. In h̄
 vos diaboli filios p̄t̄atis q̄ ip̄obatis
 p̄t̄are. Sed si crediderit̄ ei vr̄ sup̄ dicit̄
 est: quō d̄r / nō creditis mibi? Ad h̄ d̄r

fm̄ Chrys. q̄ crāt̄ pueri. fm̄ Aug. vñ:
 q̄ erāt̄ aliq̄ de turba. fm̄ Orig. vñ quia
 credebāt̄ aliq̄: pura ea q̄ videbant̄ sigz
 factorū. sed aliq̄ nō credebāt̄: pura p̄fun
 da q̄ loq̄bat̄. In hac pte est documen
 tū in sensu lrali. q̄ sic imitatores dei d̄i
 cūt̄ filij d̄i: ita imitatores diaboli d̄cūt̄
 tur ei? filij. z p̄ter sic filij dei d̄r d̄i.
 iuxta illd̄. Ego d̄xi d̄i estis: z filij excel/
 si om̄s. ita filij diaboli d̄cūt̄ possunt̄ dia
 boli. Aug. de q̄st. euāgel. Diaboli? non
 spēale est nomē: sed cōe. In q̄cunq̄ em̄
 diaboli opa fuerint inuēta/ diaboli? est
 appellādus. Op̄is em̄ nomē est nō natu
 re. Dec ille. Est et̄ aliq̄. i. audicēt̄ libet̄
 p̄bū dei. q̄ sic d̄r Amb. sup̄ B̄ti imaca
 lart̄. p̄bū dei h̄z tripl̄icē p̄t̄atē. i. s̄iāma
 tiuā. H̄ere. xxiij. Nunq̄d nō p̄ba mea
 sūt̄ q̄st̄ ignis zc. Et illūinatiuā. ps. Lu/
 cerna pedib̄ meis p̄bū tuū. Et mūdiffi
 cartiā. Ezech. xxxij. Effundā sup̄ vos
 aquā mundā zc. Et vr̄ p̄z in h̄ euāgel.
 habet̄ in nob̄ tripl̄icē effectū. Pr̄mū q̄
 facit̄ hōiem discipulū ch̄il. vñ d̄r. Uere
 discipul̄ zc. L̄uius discipular? signū est
 q̄rū ex euāgelij habet̄. p̄mo ip̄a audi/
 tio p̄bi dei. z sc̄do ip̄a respūctio tripl̄icē
 amoris ill̄icit̄. i. domestici q̄ ad penes:
 carnalis q̄ ad alios: z freni q̄ ad mūda/
 na. z appetit̄o amoris diuini. Et sc̄dm
 q̄ facit̄ cogitare p̄t̄arem. Et q̄ vr̄ d̄c
 Augu. p̄t̄as opponit̄ falsitati/ dupl̄i
 citati/ z vanitati: facit̄ nos in mūdatis
 ista r̄tia cognoscere. Sūt̄ em̄ falsa. q̄ p̄
 mittūt̄ delectationē/ z dant̄ tandē ama
 ritudinē. z duplicia. i. mixta. s. gaudiuz
 dolore/ sapia obliuōe zc. et vana rōne
 p̄ncipij: q̄ d̄r n̄bilo. z medij: q̄ murant̄.
 z f̄mini q̄ cito deficiūt̄. Et tertij: q̄ fa
 cit̄ aim libez in arguēdo/ z in nō peccā
 do: quia p̄t̄as inq̄r lib̄erabit̄ vos.

**Feria sexta post dñicā primā
 in Quadra. Tex. euāge. Joā. v.**

Rat dies festus in deo
 rum: z ascendit̄ iesus hie
 rosolymam. Est aut̄ hie
 rosolymis probatica pl̄
 scina: q̄ cognomiabat̄ hebraice